

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő:	17:00 Biblia óra
Kedd:	15:00 Szent László fiúkör
	18:00 Haladó katekumenek
	19:00 Igekör
Szerda:	18:30 Felnőtt katekézis
Csütörtök:	19:30 Kezdő katekumenek
Péntek:	15:00 Szent Teréz lánykör
	18:00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport
Szombat:	9:30 Ministráns foglalkozás

Hirdetések

1. Október 8-án Szűz Mária, Magyarok Nagymatyja főünnepje lesz.
2. Október 12-én 9 órától lesz az elsőáldozásra készülők harmadik gyónása.
3. Október 13-án a fél 10-es mise keretében lesz egyházközségünkben az elsőáldozás. Imádkozzunk az elsőáldozásra készülőkért, hogy Isten kegyelme készítse elő őket az Oltáriszentség buzgó vételére. Vegyünk részt minél nagyobb számban ezen a szentmisén.

Istenünk, te a Boldogságos Szűz Mária közbenjárására népiünket számtalan jótéteménnyel halmoztad el. Szent István, első királyunk rendelkezéséből Nagymatyánk és pártfogónknak tiszteljük őt a földön. Add jóságosan, hogy egykor veled együtt örökké örvendezzünk a mennyben! A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. OKTÓBER 6. XII. évf. 31. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP

Az apostolok kérték az Urat: „Növeld bennünk a hitet.(Lk 17, 5)

Egy házaspár mesélte, milyen hitbeli válságon mentek át, amikor a lányuk anorexiás lett. A lány teljesen magába zárkózott, minden segítséi szándékukkal csak jobban eltávolították maguktól. Aztán egyszer az imádság során az édesanya látta lelki szemeivel, ahogy a kislánya visszanyerte versenysúlyát, önfeledten játszik és újra boldogok együtt. Ez a kép számára egy ígérettel ért fel Istentől, hogy meg fog gyógyulni a gyereke; ebbe a hitbe kapaszkodva folytatta érte az imát. A lány állapota eleinte javult, aztán rosszabbra fordult ismét. Több éven át harcoltak érte a szülők imával, böjttel, sok türelemmel, szakértői segítség bevonásával. A lány végül tényleg meggyógyult. Az édesanya elmondta, hogy egész idő alatt az a kép tartotta benne a lelket, amit egyszer az imában kapott, és amikor a kétségbeesés, a reményvesztés készült eluralkodni benne, visszaemlékezett Isten ígéretére.

A mai evangélium kapcsán feltehetjük a kérdést, hogy nekünk mennyi hitünk van? Megkérdezhetjük magunktól azt is, hogy mire van hitünk? Van-e hitünk például arra, hogy Isten meg tudja gyógyítani a beteg

hozzátartozómat? Hogy meg tudja menteni a szétesőfélbe lévő házasságomat? Hogy hitre tudja téríteni hitetlen férjemet? Vagy hogy vissza tudja vezetni az Egyházba az elkallódott gyerekeimet, unokáimat? Ha nincs elég hitünk, kérjük Istentől, hogy növelje a hitünket, hogy a konkrét kihívások ne kioltsák hitünk pislákoló mécsbelét, hanem lánggra lobbantsák az Isten mindenhatóságába és irgalmába vetett hitünk tüzét. Olvassunk olyan könyveket, nézzünk olyan filmeket, amik építik a hitünket, és ezeken felbuzdulva forduljunk élő hittel az Istenhez.

„Egy szerzetes, miközben a sivatagban vándorolt, találkozott egy másik szerzetessel. Üdvözölték egymást. – Honnan jössz? – kérdezte az egyik a másikat. – Ebből és ebből a faluból – hangzott a válasz. Mi újság arrafelé? – Szörnyű szárazság van. Teljesen tanácstalanok vagyunk. – Mit tettetek tehát? Imádkoztatok? – kérdezte tovább. – Igen. – És esett eső? – Nem esett. – Lehetséges – válaszolta erre az első szerzetes –, hogy nem imádkoztatok elég erősen. Imádkozzunk most egy kicsit Istenhez, hogy segítsen meg bennünket! S ott, ahol voltak, imádkozni kezdtek. Nyomban egy kis felhő tűnt fel az égen, ami nőttön-nőtt, egyre sötétebb lett, lejjebb ereszkedett, már ömlött is az eső! Mi történt itt? Hosszú ima is volt, de végül a rövid imádság hozta el az esőt. Az ima ereje a fontos.” (Áthoszi Porfiriosz atya tanításai) Kérjük Isten kegyelmét, hogy növelje a hitünket, hogy a mi imádságunk is erőteljes legyen, amikor Isten segítségét kérjük!

Magyarok Nagyasszonya

Az országfelajánlás 1038-ban történt, Nagyboldogasszony ünnepén. A Hartvik püspöktől származó legendában így olvashatunk erről: „Végre Isten irgalmából, a százszoros jutalom díjára érdemesen, láb vette le lábáról

[a királyt], s mikor már nem volt kétséges halálának hamari napja, előszóltotta a püspököket és palotájának Krisztus nevét dicsőítő nagyjait; először megtárgyalta velük, hogy kit választanak helyette királynak. Majd atyailag intette őket, hogy őrizzék meg az igaz hitet, amelyet elnyertek; hogy az igazságot szeressék, az égi szeretet láncait kedveljék, gyakorolják a szeretetet, az alázatossággal törődjenek, de mindenekelőtt a kereszténység zsenge ültetvényén csöszködjenek. E szavak után kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: »Ég királynője, e világ jeles újjászervezője, végső könyörgéseimben a szentegyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nekik utolsó istenhozzádót mondva lelkemet kezedbe ajánlom.« (Vö. Zsolt 31,6)”

A Szűzanya és a magyar nép közötti kapcsolatot az István király halálát követő belső villongások sem tudták elhomályosítani. Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején új virágzásba borult. Később a tatárokkal és a törökökkel szemben is Jézus és Mária nevét kiáltva harcoltak a magyarok. I. Lipót a török alóli fölszabadulás emlékére, hálája jeléül megismételte az ország följajánlását Máriának a 17. század végén.

Vaszary Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tisztelet nemzeti jellegét: XIII. Leó mintegy kilenc évszázados töretlen hagyományt szentesített, amikor 1896-ban külön ünnepet engedélyezett október második vasárnapjára. Ezt Szent X. Piusz helyezte október 8-ra. 1980. október 8-án Szent II. János Pál pápa kápolnát szentelt a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére a Szent Péter-bazilika altemplomában. (Forrás: Magyar Kurir, 2018. október 8.)